

at man derefter maatte antage, at disse Baner vilde betale sig enten strax eller dog i en nær Fremtid. Det ærede 1ste kjøbenhavnske Medlem (Madvig) ydtalte i samme Anledning, at, naar man forlangte Oplysninger, som ikke kunde gives, da var dette ganske vist ufornuftigt. Jeg glædede mig over denne Udtalelse af det ærede Medlem, men, da han saa fortsatte sin Tale, mærkede jeg nok, at det ogsaa var hans Mening, at der virkelig kunde skaffes saadanne paalidelige Oplysninger tilveie om den Trafik, som de foreslaaede Baner kunde vente. Jeg indseer imidlertid i Virkeligheden ikke, hvorledes dette skulde lade sig gjøre. Jeg veed meget godt, hvor overordentlig let det er at opstille smukke Calculer, men jeg har en saa god Tro til Fleertallet af de ærede Medlemmers almindelige Vilje paa Sagen og Dom om den, at jeg ikke har villet gjøre noget Forsøg paa at vilbiede dem ved at opstille saadanne Calculer. Jeg vil bede det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn om at efterføge, hvorvidt han dengang, da han gav sin Stemme til Anlægget af de Jernbaner gennem Jylland, der ere fastsatte ved Loven af 10de Marts 1861, havde liggende saadanne paalidelige Oplysninger for sig om den Trafik, der kunde ventes henholdsvis paa de østjydske og de syenske Baner. Det vilde være ganske overordentligt interessant at være i Besiddelse af saadanne Oplysninger, men jeg tvivler om, at der eksisterer og nogensinde har eksisteret saadanne; om de have været forlangte, skal jeg ikke kunne sige. Det er jo ikke længe siden, at der i dette Thing blev forelagt et Forslag om et bethdeligt Baneanlæg, som skulde koste en Sum af — om jeg ikke huffer feil — 13 Millioner, og som trods sin korte Udstrækning og sin forholdsvis store Kostbarhed kunde ventes, dersom man kunde stole paa de fremlagte Beregninger, at ville forrente sig saa godt som kun meget saa Jernbaner i Verden; men jeg troer ikke, at disse Calculer vilde have loffet ret Mange, jeg fristes til at sige en eneste Mand, til som Actionair at deeltage i dette Foretagende. Og da der ikke lang Tid efter ogsaa i dette Thing forelaa et Forslag om at tilveiebringe en af Staten garanteret Jernbane gennem den samme Egn som hiin, mindes jeg

ikke, at der fra Nogen fremkom Forlangende om nøiagtige Opgjørelser med Hensyn til den Trafik, som en saadan Jernbane kunde ventes at ville faae. Man tog dengang Sagen simpelt og ligefrem og sagde: „Den Jernbane fører gennem meget frugtbare Egne, den fører til de og de Pladser, og en saadan Bane maa det være fornuftigt at anlægge, thi den maa kunne betale sig.“ Jeg haaber, at idetmindste Fleertallet af det ærede Things Medlemmer vil bedømme Fornuftigheden af det af mig foreslaaede Baneanlæg paa samme Maade uden at ville søge at støtte sin Dom paa statistiske Oplysninger, der efter min fulde Overbevisning ville være langt mere vilbiedende end veiledende. Det ærede 1ste kjøbenhavnske Medlem (Madvig) gav endogsaa, vistnok meget mod sin Villie, et Bidrag til at oplyse, hvor vanskeligt det er at tilveiebringe et saadant Materiale, som blot er nogenlunde paalideligt. Det ærede Medlem opkastede nemlig Tvivl om, hvorvidt de fallingske Stude vilde søge ad Vestbanen, men jeg gad dog egentlig nok vide, hvorledes det ærede Medlem vilde faae denne Tvivl løst uden ad Erfaringens Veie; jeg gad nok vide, hvilken Art af Sandsynlighedsberegninger der skulde kunne fyldestgjøre det nævnte ærede Medlem og ligeledes det ærede 4de kongevalgte Medlem (S. E. Jacobsen) paa dette og lignende Punkter. Jeg tvivler ikke om, at det vilde være særdeles let ved Hjælp af forskjellige Udgangspunkter at komme til Tal, navnlig hvad den indirecte Fordeel af de foreslaaede Jernbaner angaaer, som vilde være aldeles slaende, aldeles forbausende, men, om de vilde være overbevisende for Tvivlere, er en ganske anden Sag. Dersom man for Exempel vilde opstille en Beregning, støttet paa, at en Jernbane som den vestjydske, der vil blive over 17 Mile lang, vilde indvirke paa Værdiforholdene, idetmindste paa en Miles Afstand til begge Sider paa hele sin Udstrækning, saa at idetmindste 30 Quadratomile bleve deeltagende i den Værdiforhøielse, som en Jernbane ubetinget bringer, saa er det aldeles klart, at man kun behøvede for disse 30 Quadratomile, der jo udgjøre et klækkeligt Antal Tønder Land, at opstille en meget lille calculatorisk Værdiforhøielse pr. Tønde Land for at faae Omkostningerne ved Jernbanerne fulds